

Een dierbare herinnering aan

Iris Maria Henriëtte van de Braak

* Uden, 20 augustus 1971

† Uden, 18 september 2012

moeder van

Wouter en Lisa

dochter van

Dienie

Theo en Marianne

zus van

Sander

Wij willen u vriendelijk bedanken voor het medeleven na het overlijden van Iris. Het geeft ons veel steun.

Lieve Iris,

Toen je bijna zeven jaar was, werd je broertje Sander geboren. Jij sprak de voor ons historische woorden: "Nu ben ik eindelijk niet meer alleen."

Iris, met dat alleen zijn heb je altijd veel moeite gehad. Dit werd de laatste jaren steeds moeilijker voor jou. Dat was dan ook de reden dat je veel van huis was. Vele afspraakjes, cursussen, lezingen, informatie-avonden en dan nog je werk. Alles was voor jou aantrekkelijk; als je maar in de nabijheid van anderen was. Naast je zorg voor Wouter en Lisa ging je volledig op in je werk bij diverse zorginstellingen. Je gaf meer dan jezelf aankon, dat gaf jou veel voldoening en ook iedereen was vol lof over je. Je schonk je volledig weg en daardoor was het voor jou moeilijk om voor jezelf te zorgen. Dit gaf dan ook geleidelijk aan vele problemen, ook al kreeg je hiervoor ondersteuning van diverse instanties. Iris, het kwam voor jou zo moeilijk binnen. Je kon te weinig met de vele adviezen, werd te onrustig en vaak depressief. Je bleef ervoor vechten en pakte toch steeds weer nieuwe dingen op.

Je lieve vriendinnen hielpen je waar mogelijk was. Je agenda werd weer groter en voller. Je kon moeilijk thuis blijven, ondanks dat je huiskamer zo kleurrijk was ingericht. Gelukkig zat je ook bij het koor, daar kon je veel in kwijt. Vorige week zondag zong je nog met veel energie en vandaag gaat Mistral voor jou zingen. Lieve Iris, het is voor ons onbegrijpelijk dat het zo is gelopen. Je hebt gestreden tot het niet meer kon.

Lieve Iris, nu heb je dan eindelijk je rust.